

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 13.04.1965, sp. zn. 6 Cz 45/65, ECLI:CZ:NS:1965:6.CZ.45.1965.1

Číslo: 56/1965

Právní věta: Rozhodnutí ve věcech důchodového zabezpečení přezkoumávají soudy pouze v jednom stupni. Povaha této jednostupňová přezkumné činnosti zvláště vyžaduje, aby usilovaly o získání co nejspolehlivějších podkladů pro své rozhodnutí.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 13.04.1965

Spisová značka: 6 Cz 45/65

Číslo rozhodnutí: 56

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před soudem, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 1

§ 120

§ 43

§ 5

§ 6

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 56/1965 sb. rozh.

Rozhodnutí ve věcech důchodového zabezpečení přezkoumávají soudy pouze v jednom stupni. Povaha této jednostupňová přezkumné činnosti zvláště vyžaduje, aby usilovaly o získání co nejspolehlivějších podkladů pro své rozhodnutí.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13. dubna 1965, [6 Cz 45/65.](#))

Navrhovatel v opravném prostředku vytýkal rozhodnutí odpůrce, že mu nebyla pro výpočet starobního důchodu zhodnocena v letech 1935-1938 doba 680 dní, kdy pracoval a byl pojištěn.

Krajský soud v Bánské Bystrici rozhodnutí odpůrce potvrdil.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu, že usnesením krajského soudu v Bánské Bystrici byl porušen zákon, a toto rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Jednou ze stěžejních zásad občanskoprávního soudního řízení je zásada objektivní pravdy. Při uplatňování této zásady jsou soudy povinny dbát všestranně o to, aby byl zjištěn skutečný stav věci. Za tím účelem soud buď k návrhu účastníků nebo i z úřední povinnosti opatří a provede všechny pro rozhodnutí významné důkazy a při zjišťování skutkového stavu zhodnotí všechny výsledky provedeného dokazování.

Krajský soud této zásady nedbal a v řízení podle ní nepostupoval. V odůvodnění svého rozhodnutí jenom povšechně uvádí, že se přesvědčil z administrativního spisu, že odpůrce uznal navrhovateli v době od 10. 10. 1935 do 31. 1. 1939 pojištěné 2 roky, 1 měsíc a 26 dní, přesně tolik, jako podle osobního listu pro výpočet odpočivných platů z veřejnopenzijního zaopatření uznalo navrhovateli bývalé pověřenectvo financí. Se zřetele, k obsahu navrhovatelova opravného prostředku neměl se však soud spokojit tím, že se seznámil pouze s administrativním spisem odpůrce proti jehož rozhodnutí opravný prostředek směřoval, ale v zájmu zjištění objektivní pravdy měl provést takové důkazy, které by mu umožnily ověřit si správnost napadeného rozhodnutí a podkladů, na základě nichž odpůrce rozhodnutí vydal, zejména pokud jde o délku doby zaměstnání ve smyslu ustanovení § 6 zák. č. 55/1956 Sb.

Kromě toho je však třeba konstatovat, že v protokole o jednání vůbec není uvedeno, co snad z obsahu administrativního spisu odpůrce zjišťuje, a navíc vzniká otázka, jak se mohl soud s tímto spisem seznámit, když podle podacího razítka soudu ze dne 20. 5. 1964 došlo vyjádření odpůrce bez příloh a ani zástupce odpůrce se k jednání nedostavil.

Krajský soud pochybil také tím, že rozhodl při prvním jednání, k němuž se účastníci nedostavili. Již sama povaha této jednostupňové přezkumné činnosti krajských soudů vyžaduje, aby soud ve zvýšené míře usiloval o získání co nejspolehlivějších podkladů pro své rozhodnutí. K dosažení tohoto cíle je proto nezbytné, aby soud při shromažďování skutkového materiálu a při jeho prověřování postupoval v úzké součinnosti s účastníky. V řízení o přezkoumání rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení má tedy požadavek důsledného dodržování zásady projednací svou zvláštní váhu, zejména když se přihlíží k tomu, že navrhovateli jsou převážně starší, nebo zdravotně postižení občané, jimž je třeba ve smyslu ustanovení § 5 o. s. ř. poskytnout poučení. Je proto v zájmu účinné ochrany jejich práv (§ 6 o. s. ř.) nutné, aby své námítky mohli při jednání u soudu doplnit a případně blíže vysvětlit. Z toho důvodu musí soud také dbát o případné doplnění nebo objasnění obsahu opravného prostředku ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 o. s. ř. Nedostaví-li se navrhovatel k jednání a neposkytne-li opravný prostředek zcela nepochybného podkladu pro posouzení jeho důvodnosti, soud řízení neskončí, nýbrž použitím vhodných procesních prostředků poskytne navrhovateli možnost, aby svůj opravný prostředek náležitě doplnil.

Konečně pochybil krajský soud tím, že ve výroku svého rozhodnutí neuvedl datum a číslo rozhodnutí, které potvrdil, takže usnesení není dostatečně určité.

Shora uvedenými pochybeními porušil krajský soud zákon v § § 1, 5, 6, 43 a 120 o. s. ř.